

на Българія, а Іоаннъ 3й са назовавалъ Български Господарь, Отъ тия Волжски те Българи произлезли и те Българи, кои то въ 7 я вѣкъ напровили особенно Царство на брегове ти на долніятъ Дунавъ, и кои то въ само то начало на появявани то си представлявали въ себя си смѣшани на народности така, какво то и тѣхните восточни собратія. Като судимъ обаче пособственни те имена на поголяма та часть на воеводи те на тая орда (полкъ ордія), свободно можимъ да речемъ, защо главно то и господствующе то поколеніе въ нея было Турско. Въ първы пять имя Българниъ са Явѣва у Византійцы те, подъ 501-година, кога то тоя народъ, на кого то ими то было до тогава несльшано за Римляни те, на правили спускани во Фрокія и Иллирія. Отъ тогава начнали те почесто да Флизать въ области те на Имперія та, и Императоръ Анастасія, като да уварди отъ тѣхни те спусканія Цариградъ, въ околни те мѣста направялъ такъ назоваема та дълга стѣна, коя то была отъ Сидиврія до Пропонтида, и са простирама до Черно то море. Въ 539 та година те было обаче сильно разбити и послѣ това дълго ни са наемали да преминувать презъ Дунава. Позно